

РАН БОСИЛЕК ЗВЯР НЕЧУВАН

chitanka.info

Една нощ се вмъкнал бухал в плевнята на един селянин. Като съмнало, дострашало го да излезе и си останал в плевнята.

Влязло сутринта момчето на селянина за сено. Видяло две големи очи да блестят в полумрака, зърнало рошава перушина, хукнало навън и право при баща си:

— Ох, тате, страшно-о! Много страшно-о! Звяр нечуван се скрил в плевнята! Без малко цял-целеничък щеше да ме налапа!

— Мълчи, сине! Ти се плашиш от сянката си.

Влязъл бащата в плевнята. Видял блестящи очи, съгледал рошава перушина, хукнал навън. Изплашил се повече от момчето. Отишъл при съседа си и викнал:

— Ох, съседко! Ти баща, ти майка! Ела да ми помогнеш! Звяр нечуван се вмъкнал в плевнята. Щеше наведнъж двама ни с момчето да налапа! Ела да го прогоним!

Отишъл съседът. Щом влязъл в плевнята, видял страшни очи и рошава перушина, изплашил се, хукнал да бяга, свалил в страха си селянина и момчето. Спрял се чак наред село и викнал колкото му глас държи:

— Събирайте се, селяни! По-скоро елате да прогоним звяр нечуван! В плевнята на съседа се настанил. Страшен, много страшен! Мене, съседа и момчето му щеше наведнъж да лапне! Тичайте да го прогоним!

Събрало се цялото село. Наизлезли мъже и момци — с пушки, с ножове, с вили, с лопати. Тръгнаха към плевнята. Престрашили се, влезли. Но като съгледали страшните очи, като видели рошавата перушина, хукнали да бягат кой където види.

Срещнал ги най-юначният между юначните селяни с пушка през рамо.

— Защо бягате, бре братя? Какво е станало? Връщайте се! Аз съм с вас. Кой смее срещу мене да излезе!

— Ох, страшно-о! Много страшно! Бягай да бягаме! От тоя звяр нечуван по-страшен няма! С очи пронизва! Какво ти струва юначеството, когато той всички ни наведнъж щеше да погълне!

— Я се връщайте! Не ставайте за смях на децата!

Тръгнал юнакът напред. Селяните след него. Снел той пушката. Влязъл в плевнята.

Като видял юнака с пушката, бухалът се изплашил. Разтворил очи. Наежил перушина. Разперил криле. Още по-страшен изглеждал. Уплашил се юнакът над юнаците. Хукнал да бяга, спънал се о прага на плевнята, паднал и не можал да стане.

Още повече се уплашили селяните. Но един по-сърцат от тях извикал:

— Да запалим плевнята! Да изгорим тоя звяр нечуван! Само така ще се избавим от това чудовище!

— Да я запалим, да я запалим! — викнали всички селяни.

Речено, сторено. Запалили плевнята.

Но бухалът литнал през отворената врата и се спасил, а страхливият селянин останал без плевня.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.